Søe, den 18de Februar.

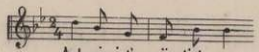

— kjære Niske,

at Nogen kan finde paa at fabrikere Brødpapir i Form af Nodepapir? vil Du formodentlig spørge, ligesom jeg har gjort. Det er vel nærmest bestemt for dem, der kunne udtrykke ene Tanker i Toner. Men det er nu ikke mig givet, og om jeg kunde det, vilde jeg dog vist valge et mere høitideligt Emne for min Talesiv end det, jeg nærmest agter at fremføre i disse Linier: min lig Tak for Dit venlige Brev med dets høist overraskende Indlæg. Det synes formodentlig, Du har ventet længe nok derpaa; og dertil er jeg enig; men jeg har faaet saa mange Breve i disse Uger — og det er naturligvis dejligt — at jeg i mine taalelige Stunder ikke fik gjort andet end skrive, dersom de alle skulde besvares noguenlunde hurtigt, og naar Du saa husker paa, at jeg ofte er klein, saa kommer Du vel ikke min Paaskjønnelse af Gaven efter den lange Tid. Du har maaskee ventet paa Tak for den. Imidlertid, naar jeg skal være oprigtig, — og det kan jeg ikke godt

Hvis Dørene lukkes, senes jeg en Øieblik af sig Bøiningsarbeidet, og Pladsen er saa lille, at jeg ikke kan sige Dig mere end Tak for Dit Brev og Dine Ønsker om Lykke til min Reise. Jeg er saa glad ved at Du er Din Far og Din Mor saa lydig, og

lade vare — saa kan jeg ikke sige at
Kjemmelighed var den mest fremi-
dersskinde Følelse ved Synet af Kra-
ven; thi om jeg end, allerede forend
havde last Brevet, og endnu mere
der skjönnede, at Meningen var god,
saa havde jeg dog heller ønsket, Du ikke
havde sendt mig en saadan Erstat-
ning. Du maa dog indrömme, der
er liden Mening i, at Du, for at erstat-
te mig et saa nent tilfældigt Tab,
som Du ikke engang havde mindste
Skyld i, skulde berove Dig selv det
vare nu en Krave eller noget andet.
Jeg blev virkelig ganske leei over
at Du skulde anse saadant for
nödvendigt. Du maatte dog vide,
det ikke kunde vare saa farligt, at mi-
ste den Slags Ting. Selv om det had-
de været en Gave fra en meget el-
sket Ven, hvilket her ikke var Tilfæl-
det, saa maatte den jo ifölge vi-
höiet forgjængelige Natur, tidlig
eller sildigere have faaet Ende, og
kunde ikke undgaaes som en Creat-
ning. Hvis Anna skulde tage sig Sin-
sen nar, som jeg jo bedre kan lære
ke mig, saa faar Du trøste hende
med at det nærmest var min eg
Skyld, fordi jeg ikke fastede den
sammen med det övrige, og da kan
virkelig en saadan Ting let komme
bort. Ja hermed faar det da vare

nok om den Lag, Kanske altfor meget
efter Din Mening; men ser Du, havde jeg
det slet og ret frembaaret min Sak, da
kunde det jo se ud, som jeg fandt det
ganske i Din Orden at Du skulde gi
mig noget til Vederlag, og det vil
de jeg nødig. Du skulde tro, Mand
at sende den tilbage igjen kunde
da heller ikke falde mig ind. I
den venlige Maade, hvorpaa Du bad
mig modtage den, var vist noget
skal bruge den ofte og med Nu
get mere Behag end min egen,
da denne pidder langt bedre
Du ser altsaa, at det er en ren
vinst for mig. — Jeg gad nok vide
Niske, om Du synger nu om Dagen
og hvad Slags Ansigt Du sætter op
over Ward's hunskikkende Clever
det er vist meget blidere end det, jeg
sætter op over Aftenforelæsningerne
her. Ja, Du kan tro, de ere gelinde
de, den ældste af Frøkenerne her, den
eneste, hvis Læsning nogenledes kan
passere har været i Christiania
den for min Hjemkomst og skal
blive der til Paaske, saa vi har
Udsigt til endnu i lang Tid at nyde
godt af Frk. Louises Prestationer, de
virkelig er under al Kritik. Nu
er hun heller ikke gjort af et saa godt
lid Stof som de andre, hvorfor hun
ofte, efter Dagens hæslige Gjerning, den
ne paatvilder hende aldrig er syg og
svømmig, hvilket naturligvis ikke

ger til at gjøre Foredraget livligere. At her nu læses Dickens istedetfor det indholdsløse Kraus, vil tidligere har dæl skulde man tro, var en Forbedring; men det er næsten det modsatte. Da det dansk Kløverblad er mig om et finde Bogen tydelig; for dem gjælder det blot om at prappes med det største mulige Antal rimelige og urimelige Begivenheder. De oppærlige Characterskildringer bryder de sig ikke om. Vittigheder ne forstaar Folket lidet af, og Forelæsere slet intet, saa Du kan eller rettere sagt Du kan ikke gjøre Dig Idé om til hvilken Grad de lange og tildels meget indviklede Sætninger om Velfartes og lignestes. Et Skoldbarn, selv af de meget indskrænkede, der pauser frem en Lectie efter Ordlyden, uden at forstaa et Gran deraf, er næsten en Pryd at høre paa sammenlignet med dette; der har man i det mindste Ordene at holde sig til; men her forandres, tages fra og lægges til paa de utænkelige Maader saa det ofte er umuligt at faa Meningen ud. Og dog tror jeg med god Samvittighed at kunne forsikkre at mit Ansigt i Reglen er ligesaa opluvet som de øvriges, ja Pauske lidt mere, thi de kappes om at gabe fra Bogen aabnes og til den lukkes, hvilket naturligvis for den Læsendes Ved kommende fører til ud yderligere at fuldkommengjøre Foredraget. At ja Kiske, jeg vil haabe, Beskrivelsen ikke er fuldt saa tydelig for Dig som Virkeligheden for mig; i ethvert Fald burde jeg fritaget Dig for den; men hvad har jeg vel egentlig at sætte paa Papiret som er bedre? mine Elever ere ikke noget begeistrende Emne.

det vaarlige Kongeskud fortæl Dig om i Dag. Det er det eneste Underholdende i Dagens Begivenheder. Jeg er ikke i Stand til at give Dig en Beskrivelse af Festen, da jeg ikke var med i den, men jeg haaber Du kan faa Beretninger om Det af Dine Venner.

BERGEN OFFENTLIGE BIBLIOTEK, GRIEG-SAMLINGEN